

Kjøbmænds Udtalelser, er kommen til det Resultat, at det, naar Tingene gives an med Energi og Omfagt, vil være overkommeligt med Benyttelse af Nutidens Samfærdselsmidler at supplere de Forraad af alle Slags, som altid forefindes i Kjøbenhavn, i Løbet af den Tid, der vil medgaa fra det Dieblit, Beleiringen kan forudses, til Staden virkelig er berendt af en Fjende, saaledes at Forraabene bringes op til en saadan Størrelse, at de ville strække til Befolkningens Forbrug under en Beleiring af Maaneders Varighed, helt bortset fra, at Kjøbenhavns Beliggenhed ved Søen gjør det lidet sandsynligt, at en Fjende under en langvarig Beleiring skulde formaa at affjøre al Tilførsel. Det vil muligvis ved nærmere Undersøgelse vise sig forstandigt, at Staten, for at staa noget friere i det afgjørende Dieblit, allerede i Fredstid anlægger et Forraad af Brødkorn og Fourage i Kjøbenhavn, svarende til den aarlige Forbrug af disse Artikler, der nu prækeres af Leverandørerne direkte til det militære Bageri og til Troppesafdelingerne; en sliq Foranstaltning, der neppe vilde volde overdættede store Udgifter, vilde tillige yde Staten den Fordel at have et Personale i sin Tjeneste, der var øvet i Magasineringen og Behandlingen af denne Slags Varer. Spørgsmaalet herom maatte imidlertid gjøres til Gjenstand for en særegen Drøftelse paa et senere Stadium.

Nærværende Mindretal er ved at undersøge Forslaget til Kjøbenhavns Befæstning fra de forskjellige Sider kommet til den Ansæelse, at Staden kan befæstes paa en forsvarlig Maade, at der kan tilveiebringes en tilstrækkelig Besætning til at besætte den, og at den kan forsynes med Livsforbrødenheder i tilstrækkelig Mængde til at udholde en langvarig Beleiring. Vi ere derefter ikke i Tvivl om, at det vil være rigtigt at befæste Landets Hovedstad som det Punkt, der under visse Eventualiteter er mere udsat for fjendtligt Angreb end noget andet i Landet, og som det Punkt, hvis Indtagelse ved Fjendehaand mere end noget Andet vilde true Rigets Uafhængighed og Nationens Frihed.

Blandt de Punkter paa Sjællands Kyster, hvor en Udfibning og Landgang kan ventes, er der fire, nemlig Helsingør, Rjøge, Korsør og Kalundborg Havne, som særlig egne sig dertil, og som det er ønskeligt at hindre en Fjende i at bruge. Allerede ved den første Landsættelse af Tropper vil det være en ikke ringe Lettelse for Fjenden at kunne foretage den ved Havnebolværk fremfor paa den aadne Strand, og under en eventuel Beleiring af Kjøbenhavn er det for den stadige Transport af Beleiringsmateriel af Betydning for Angriberen at være i Besiddelse af netop disse fire Havne ved de Jernbaner, ad hvilke Tilførselsne ville komme til at foregaa.

For saa længe som muligt at hindre Fjenden i at bruge de nævnte fire Jernbanehavne er det paatænkt ved hver af dem at anlægge et Fort,

der med sine Kanoner kan forbyde Færdslen og Brugen af Havnebolværkerne samt modsætte sig Forsøg til at bortrydde de Spærringsmidler, det maatte være lykkedes os at andringe i Havneindløbet. De projekterede Forter ere af samme Hovedtypus som de enkelte for Kjøbenhavns Befæstning mod Landtiden paatænkte Laarnforter; det er ikke meget store, firkantede Murbygninger, indeholdende Belægningsrum og Magasiner og anlagte med en fra Reverskaponnierer flankeret Grav omkring sig saa dybt i Terrænet, at kun det jordbelagte Overdække og de derpaa staaende jernklædte Dreietaarne rage frem over dette og ere synlige for Omgivelserne. De to Forter ved Rjøge og Kalundborg ere tænkte anlagte tæt ved Jernbanerne ca. 2,500 og 3,500 Al. fra vedkommende Havnepladser, som de saaledes beherske med deres Kanoner, men saa langt inde i Landet, 3—4,000 Alen fra det dybe Farvand, at det er lidet sandsynligt, at de vilde kunne bringes til Lausshed, end sige ødelægges, ved Bestyrdning fra Søen; Fjenden vil vanskelig kunne faae Bugt med dem, før han har faaet Beleiringsstyis bragt i Land og i Batteri imod dem. Ved Helsingør har man ikke kunnet finde en fuldt saa heldig Plads for Havnefortet, efter som Kronborg indtager den Plads, hvor dette bedst kunde ligge; man har derfor til Fortet maattet udse en Plads, hvorfra det vel kan beskyde Havnemundingen paa en Afstand af ca. 2,500 Alen, men som i sig selv er mindre heldig med Hensyn til det omgivende Terrain, og som ligger saa nær Strandbredden, at der kun er ca. 800 Alen ud til det dybe Vand, hvorfor det ogsaa anses for nødvendigt delvis at armere Fortet med pandserbrydende Skyts, for at det ikke skal være ganske værgeløst mod en Bestyrdning fra Søen. Uagtet det fra et rent militært Synspunkt betragtet vilde ligge nærmest at demolere Kronborg Slot og lade den omgivende Befæstning staa, gaar Ministeriets Forslag ud paa at respektere Slottet som arkitektonisk Mindeesmærke og vel ikke at demolere, men at demantelere Fæstningen, for at den ikke i Fjendehaand skal komme Forsvaret til Skade. Ved Korsør er det anset for ønskeligt af Hensyn til Forbindelsen med Fyn og overhovedet til mulige maritime Operationer i Beltet at have et med større pandserbrydende Skyts armeret Kystbatteri til Beherskelse af Farvandet udenfor Havnen; i Forbindelse med dette Batteri er da Havnefortet tænkt anlagt saaledes, at det baade kan tjene Batteriet til Reduit og beherske Korsør Havn og Banegaard med sine lettere Dreiekanoner.

De fire Havneforter paa Sjælland ere med Artilleriudrustning kalkulerede til en Beføstning af c. 2,700,000 Kr. foruden 180,000 Kr., der ville medgaa til Demanteleringen af Kronborg Fæstning og til at bringe Slottets Omgivelser i en sømmelig og til de historiske Minder passende Tilstand. Bygningen af Havneforterne er paa